

NIEUWE
COLUMNIST!

Eerst nog even dit

M

„Moet je nu nog werken schat?”

„Ja, even dit nog. Fliertje heeft gevraagd of ik een inleidende column wil schrijven.”

„Noem jij je chef Fliertje?”

„Dat zou ik graag willen, maar ik durf niet goed. Daarom oefen ik op jou.”

„Slim. En wat is een inleidende column?”

„Nou, dat ik me even voorstel of zo. Dat lezers weten wie ik ben. Ik vind het vet moeilijk.”

„Eens denken... Je kunt toch opschrijven dat je met een woest aantrekkelijke man samenwoont in de mooiste stad van Limburg, dat je twee honden hebt, dat je een illustratorslashvormgeverslashschrijver bent, dat je niet van onverwacht bezoek houdt en dat je tegen je kamerplanten praat?”

„Dit schiet niet op, er is gewoon niks leuks over mij te vertellen!”

„Ho ho. Ik praat niet meer tegen de planten. Ik ben gestopt toen bleek dat ze beter groeien als ik ze niet lastig val met existentiële vragen.”

„Zei ik toch.”

„Fliertje zegt dat ik moet opschrijven dat ik 'grappig, tikkie gek, chaotisch, onbeholpen en verstrooid' ben. Maar ik wil niet dat lezers me aanzien voor zo'n kort pittig type dat zichzelf een 'gek mens' noemt.”

„Je wil wel dat mensen die column nog gaan lezen.”

„Precies. Nou, tot nu toe heb ik... 195 woorden. Dit schiet niet op, er is gewoon niks leuks over mij te vertellen! Ik haat introducties. Als er een hel bestaat, dan zit je daar volgens mij in een kring met wildvreemden en een gespreksleider die zegt: laten we een voorstelrondje doen.”

„Haha je kunt toch gewoon even zeggen wie je bent?”

„Nee, want ze beginnen altijd aan de kant waar ik zit, wat me maar een paar minuten geeft om een samenhangend verhaal te verzinnen, waardoor ik een acute black-out krijg en de luttele tijd die me rest, spendeer aan bedenken of het op zou vallen als ik naar de uitgang sprint. En dan ben ik al aan de beurt en dan ga ik, om er zo snel mogelijk vanaf te zijn, razendsnel praten.”

„Dat hoeft mij niet te vertellen. Tijdens de eerste cursusavond van pleegzorg klonk je als een op hol geslagen veilingmeester!”

„Oh ja, pleegzorg! Dat kan ik er nog inzetten. Dat we op de wachtlijst staan voor een pleegkindje. Dank je schat!”

„Fijn. Nou ik ga naar de winkel, heb je nog iets nodig? En nu niet nee zeggen, en me nog een halve waslijst appen als ik dadelijk bij de kassa sta.”

„Nee ik heb niks nodig. Maar kun je me voor je gaat wel nog wijzen waar we die woest aantrekkelijke man bewaren? Want die is nieuw voor mij.”

Geertje (38) woont samen met haar vriend. Zij omschrijft zichzelf als 'dagjesmens, ervaringsdeskundige en meester van de ongemakkelijke stilte'.

„GEERTJE; MAAK JE OOK NOG EVEN EEN TEKENING VAN JEZELF. VOOR BIJ DE COLUMN.”

